

"Debüt" rubrikamızın qonağı Gənc Tamaşaçılar Teatrına yeni gələn gənc aktyor Nurlan Süleymanlıdır. Nurlan Gənc tamaşaçılar Teatrında öz debütünü edib. Gələcəyə dair planları, arzuları, istəkləri var.

İsmayilli rayonunda anadan olan müsahibim ibtidai təhsilini orada alıb. Ailəsinin iş yerini dəyişməsi ilə əlaqədar olaraq Bakıya köçdükdən sonra təhsilini burada davam etdirib. Deyir ki, tarix müəllimi olmaq istəyib.

- Tarixi çox sevirdim. Düşünürdüm ki, gələcəkdə müəllim kimi fəaliyyət göstərəm. Ancaq məktəbi bitirdikdən sonra atam məni incəsənətə yönləndirdi. Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universitetinin aktyorluq ixtisasına qəbul olunduqda, ilk günlər hara düşdüyümü anlamırdım. Bu sənətin dərinliyinə o qədər də bələd deyildim. Əməkdar artist Sona Mikayılovanın qrupuna daxil olmuşdum. O zamanlar nə istədiyimi bilmirdim.

- Adətən valideynlər övladlarını incəsənətdən yayındırırlar. Bu baxımdan sizin bəxtiniz gətirib.

- Çox şükür, mənim ailəm bu məsələdə sonuna qədər mənə dəstək oldu. Hətta "sən bacaracaqsan" - deyərək mənə ruh yüksəkliyi verirlər.

- Sənətinizi sizə sevdiren nə oldu?

- Artıq teatr mühitinə düşmüşdüm. Özümdən böyükləri səhnədə görəndə heyranlıqla baxırdım. Əməkdar artistimiz Pərviz Məmmədrzayevin "İlahi oyun" tamaşasına baxaraq düşündüm ki, insan bədəninin bütün əzalarını necə hərəkətə gətirə bilər. Müəllimlərimin səs tembrinə, danışığına və ümumən aktyorluq sənətinə vuruldum. Ən nəhayət, onlar kimi olmaq istədim. Məndə teatra qarşı böyük bir sevgi yarandı.

- Universiteti bitirdikdən sonra nə etdiniz?

- Deressiyaya düşdüm. Universitet elə bir məkandır ki, sən burada həm təhsil alır, həm də problemləri 4 illik dondurursan. 4 ildən sonra bu problemlər üzə çıxır. Artıq sən özünü tam olaraq idarə etməlisən və həyatda öz yolunu tapmalısən. Mən düşünməyə başladım - görsən, bu sənətdə olmağa layiqəmmi? Özümə qapanma baş verdi. Çünki mən peşəkar səhnəyə çıxıb, obrazlar canlandırma biləcəyimə tam da əmin deyildim. Əslində o qədər də güclü biri deyiləm. Məni sındırmaq çox asandır.

- Niyə?

- Çünki melankolik insanam.

- Teatr mühiti zəif insanları tez məhv edir.

- Elədir. Bir dəfə Məmməd Səfa müəllimin müsahibələrinin birində oxudum ki, "zəif insanların teatrda işi yoxdur". Teatrda çalışırsansa, çox güclü olmalısən. Mən hər şeyi yavaş-yavaş əldə edirəm, sını-

ram, yenidən toparlanıram. Başqa çarə yoxdur.

- Bu günün gəncləri teatra ancaq məşhurlaşmaq üçün gəlirlər. Bəs siz necə?

- Kim deyirsə ki məşhur olmaq istəmirəm, onun səmiyyətinə inanmıram. Amma məşhurluq gəldi-gedərdi. Əsas odur ki, həyatda nəyəse nail olasan. Ola bilər ki, hansısa aktyor müəyyən seriala çəkilsin və o serial nümayiş olunan müddətdə tanınsın. Ancaq serial bitəndən sonra o aktyor da unudulur.

- Adətən gənclər teatra gəlib bir-iki obraz oynayırdı, sonra özlərini peşəkar aktyor hesab edirdilər. Özü-özündə bu özgüvən, "mə-nəm-mənəmlik" hissləri baş qaldırıbmı?

siyyətin olduğunun fərqində idim və çox həyəcan keçirirdim. Açıqı, indi də onu görəndə eyni hissləri yaşayıram. Pərviz müəllim məni danladı və bir ildən sonra "Human" Teatrında mənə rol verdi. İtalyan yazıçısı D.Fonun "Hər oğru soyğunçu deyil" tamaşasında mənə obraz verdi. Pərviz Məmmədrzayevdən çox şey öyrəndim və hələ də öyrənirəm.

- Sizi Gənc Tamaşaçılara gətirən səbəb nə oldu?

- İnternetdə bildirilmişdi ki, teatra gənc aktyorlar dəvət olunur və kasting elan etmişdilər. 30 nəfərə yaxın aktyor ora müraciət etmişdik. Açıqı, seçiləcəyimə ümidim də yox idi. Mən kastinglərə inanmıram. Amma kastingdə iştirak etdikdən sonra zəng edib qəbul olduğumu bildirdilər. Nicat Kazımovun quruluşunda hazırlanan "Bremen musiqçiləri" tamaşasında rol verdilər.

- Bu tamaşada hansı obrazı canlandırırsınız?

- Bu tamaşada it obrazını canlandırıram və bu mənim teatrda ilk obrazım oldum. Bu

çiyinə çalışmaq özü bir xoşbəxtlikdir. Bir də hər şeyi zamanın öhdəsinə buraxmaq lazımdır.

- Teatra gəldikdən sonra yaşlı və orta nəsil aktyorlar tərəfindən özünüze qarşı qısqanclıq hiss etdinizmi?

- Əsla. Onlardan özümə qarşı müsbət aura gördüm. Hamı mənə kömək etməyə çalışır. Hər dəfə deyirəm ki, sanki mənim ştata düşməyimi istəyirlər (gülürük). Böyük səhnədir və mən ilk dəfədir ki, böyük səhnəyə çıxıram. Gənc Tamaşaçılar Teatrının səhnəsi də çox böyükdür, gedirsən qurtarmır. Yaşlı nəslin aktyorları gəncləri sevgi ilə qəbul edirlər. Mən özümdəki problemləri bilirəm. Biz məşqləri kiçik səhnədə edirik və böyük səhnədə də kiçik səhnədəki kimi davranıram. Hətta mənə deyirdilər ki, sən səhnədə görünürsən, sanki itmişən. Sonra anladım ki, daha geniş oynamağım, elə çıxış etməlisən ki, ən arxa cərgədə oturan tamaşaçılar belə sənə səsini eşitsin.

- Bir tamaşada rol almırsınız və yeni

"Əsas odur ki, ilk addımı atmışam"

Nurlan Süleymanlı: 1-2-ci kurslarda özünü dahi aktyor kimi hiss edirsən, üçüncü kursda "deyəsen"lər başlayır, dördüncü kursda isə əmin olursan ki, sən heç kimsən

it obrazı, adı pis səslənsə də, adı obraz deyil, musiqçilərdən biridir və bütün səhnələrdə iştirak edir. Hadisələrin mərkəzində dayanan obrazlardandır. Əslində mən belə bir obraz arzulayırdım.

- Yəqin ki, aktyorun arzusu it rolunu oynamaq deyil, baş rolları canlandırmaq olar.

- İndi mənim it obrazını oynayan vaxtımdı. Təbii ki, teatrda çalışdığım müddət ərzində bir çox obrazlar

- Məndə bu hisslər heç zaman olmayıb, özümü heç zaman dahi hesab etməmişəm. Mən müəllimimdən başqa cür görmüşəm. Sona xanımın çox gözəl insani keyfiyyətləri var və o, bu insani keyfiyyətləri bizə də aşılayıb. O heç kimin qəlbinə toxunmurdu, arxasınca danışmırdı.

Sizin qeyd etdiyiniz məşhurluq sindromu birinci kursda bütün uşaqlarda olur. Universitetə qəbul olmaq üçün qabiliyyət imtahanından keçdikdə, hesab edirsən ki, səndən istedadlı aktyor hələ doğulmayıb. Birinci kursda özünü daha istedadlı aktyor hiss edirsən. Cəmiyyət içinə çıxanda özünü aktyor kimi təqdim edirsən. Halbuki, heç bir tamaşaya baxmırsan, praktikan yoxdur, heç bir kitab oxumamırsan. İkinci kursda oxuyanda isə xalqdan keçib özünü əməkdar artist kimi hiss edirsən. Üçüncü kursda "deyəsen"lər başlayır, dördüncü kursda əmin olursan ki, sən heç kimsən (gülürük).

- Bildiyimiz qədərki ilə, "Human" Teatrında da çalışırsınız.

- Universiteti bitirdəndən sonra Pərviz Məmmədrzayevlə söhbət etdim və mən də bu teatrın bir üzvü oldum. "Human" Teatrını o qədər çox sevirdim ki, hər birimiz bu teatrın övladı kimi yığık. Yeri gələndə yer süpürür, yeri gələndə aktyorluq edirdik. Burada ayıb bir şey yoxdur. Biz bunu sevə-sevə edirdik. Pərviz Məmmədrzayev 4-cü kursu bitirəndə mənimlə söhbət etdi. Soruşdu ki, bəs indi nə edəcəksən? Bildirdim ki, heç bir teatra getmək fikrim yoxdur. Onunla söhbət edəndə qarşımda istedadlı bir şəx-

canlandıracağam. Əsas odur ki, o ilk addımı atmışam. Artıq ikinci tamaşaya dəvət almışam. Nicat Kazımovun quruluşunda hazırlanan E.Smitin "Tanrıya 14 məktub" tamaşasında İzqara (yanmış uşaq) obrazını canlandıracağam.

- Hədəfləriniz nələrdir? 10 ildən sonra özünüzü harada görürsünüz?

- Özümü gələcəkdə yaxşı bir yerdə görməyə çalışıram. Hədəf olaraq ilk növbədə istəyirəm ki, sənətkardan əlavə yaxşı insan olum. İnsanlara faydalı biri olmaq üçün çalışıram. Şəxsiyyət baxımından formalaşmaq istəyirəm və bilirəm ki, buna da zaman lazımdır.

- Gənc aktyor olaraq Azərbaycan teatrına hansı yenilikləri gətirmək və nələr görmək istəyirsiniz?

- Rəngli, dinamik tamaşalarda oynamağı çox istəyəm. Bizim teatrda bu üslubda çalışan bir çox rejissorlar var. Onlarla çiyin-

Xəyalə Rəis

bir tamaşa üzərində çalışırsınız. Bu tamaşaların hər ikisinə əməkdar artist Nicat Kazımov quruluş verir. Ötən gün Bəhram Əliheydər deyir ki, Nicat Kazımov onları yetişdirmək üçün tənbeh edir və bir çoxlarına yarsız olduğunu deyir. Bəs sizə necə?

- Nicat Kazımovun çox yaxşı bir üsulu var. Teatra ilk dəfə gələndə bildirdi ki, sən danışığına qüsurlu var. Əslində onun dediklərinin hamısı həqiqətdir. Onda ocağı yarıda, yandıra bilən bir qığılcım var. Nicat Kazımov gənclərin dostudur. İlk günlər onun dediyi sözlərdən sonra düşünürdüm ki, indiye qədər bu səhvlərimi nə üçün görməmişəm, bunları nə üçün düzəltməmişəm. Artıq yenidən özümü formalaşdırmağa və yeni çərçivəyə salmağa başlamışam. Onu da deyim ki, məşqlərə getməzdən əvvəl evdə məşq edib gedirəm ki, mənə heç bir səhv tutmasın. Görürəm ki, iradları yavaş-yavaş azalmağa başlayıb.

